

Inhoudsopgave

Gemeenteraad	2
1. <i>Opening, mededelingen en vaststellen agenda</i>	2
2. <i>Installatie van de nieuwbenoemde leden van de gemeenteraad</i>	5
- Bijdrage stadsdichter Myron Hamming	11

Voorzitter: K. Schuiling (burgemeester)

Namens de raad: M. Wijnja (GroenLinks), F. Folkerts (GroenLinks), E. Hillekens (GroenLinks), J. van Hoorn (GroenLinks), J. Jones (GroenLinks), B. Leemhuis (GroenLinks), S. Middelhuis (GroenLinks), C. Nieuwenhout (GroenLinks), H. Sietsma (GroenLinks), J. Bushoff (PvdA), C. Bloemhoff (PvdA), R. Gierkink (PvdA), R. van Niejenhuis (PvdA), J. van Veen (PvdA), E. van der Weele (PvdA), T. Rustebiel (D66), M. Gietema (D66), J. Lo-A-Njoe (D66), M. Martinez Doubiani (D66), A. Poelstra-Bos (D66), K. de Wrede (PvdD), J. Bosma (PvdD), W. Pechler (PvdD), T. van Zoelen (PvdD), A. Sijbolts (Stadspartij), Y. Menger (Stadspartij), H. Moerkerk (Stadspartij), M. Sloot (Stadspartij), J. Dijk (SP), D. Brandenburg (SP), F. Mertens (SP), H. de Waard (SP), I. Jacobs-Setz (VVD), E. Akkerman (VVD), R. Heiner (VVD), S. Bosch (Student&Stad), M. Goodijk (Student&Stad), K. de Groot (Student&Stad), S. Wennink (ChristenUnie), I. Jongman-Mollema (ChristenUnie), J. de Haan (CDA), E. Armut (CDA), L. van der Laan (PvhN), E. Bernabela (PvhN), D. Ram (PVV)

Namens de griffie: J. Spier

Gemeenteraad

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

00:10:11

Voorzitter: Dames en heren, heel hartelijk welkom hier in de Stadskerk. Het geluid wordt nog wat ingeregeld, maar het voelt nu ook alsof ik in de kerk praat. Heel hartelijk welkom voor de nieuwe raadsleden, aanstormende raadsleden en natuurlijk ook familie en bekenden die ook behoorlijk massaal hier aanwezig zijn. Als nieuwe raad komt u hier voor het eerst bijeen en ook meteen voor het laatst. Het is heel prettig dat we zo gastvrij hier op deze locatie ontvangen zijn. Tot aan het zomerreces vergaderen we in het provinciehuis – ook daar zijn we de afgelopen twee jaar heel gastvrij ontvangen – en na de zomer trekken we dan eindelijk weer in het vernieuwde stadhuis. Het zal u opvallen dat ik verder geen jaartal noem bij die zomer. Ik wil ook heel graag vanaf deze plaats Dennis van harte feliciteren met zijn verjaardag. Ik zei vanochtend om zeven uur tegen hem: welk mooier verjaardagscadeau zou je maar kunnen krijgen, dan op deze dag geïnstalleerd te worden? Ik zou het niet weten. Dames en heren, in ongeveer 1920 ontmoeten mijn grootouders elkaar. Zij kwamen uit Finsterwolde en Nieuwolda en naarmate de relatie wat vorderde keken ze eens om zich heen en dachten – in die omgeving van de graanrepubliek – misschien moeten we ergens een andere plek vinden om onze toekomst vorm te geven en zij trokken toen naar Groningen. Mijn moeder is geboren in de Folkingestraat op de hoek van de Folkingedwardsstraat. Mijn grootvader ging werken bij slager Godschalk en mijn grootmoeder werd dienstmeisje bij apotheek Sissing. U kent het misschien nog wel van de oude plaatjes, de hoek van de Grote Markt en de Sint Janstraat. Mijn andere grootouders hadden een groentezaak aan het Schuitendiep. Niemand van de familie heeft het ooit heel breed gehad. U kunt zich denk ik voorstellen hoe de familiegeschiedenis ongeveer in elkaar steekt, want als ik zeg de hoek Folkingestraat-Folkingedwardsstraat, dan hoeft dat verder geen toelichting. Het Schuitendiep en een groentezaak – heel klein en niet heel breed – dan weet u ook ongeveer hoe zo een familie in zo een stad geworteld is. Als we ons de vraag stellen, waar we nu staan met Groningen en we zetten Groningen eens af tegen de grote mondiale opgave waar we met elkaar voor staan, dan is het interessant na te denken over hoe u de

komende tijd invulling zult geven aan uw raadslidmaatschap. We kijken namelijk tegen een wereld aan, waarin een enorme klimaatverandering aan de gang is. Wat je er ook maar van vindt, in ieder geval zullen er heel veel mensen door worden beïnvloed, in het klein en in het groot, in de stad en in onze directe omgeving. We zien het in de landbouwsector, waar gezocht moet worden naar nieuwe producten, nieuwe werkwijze; veel onzekerheid. We zien het terug in de landbouwprotesten die natuurlijk ook onze stad hebben geraakt en raken. We kunnen ons de vraag stellen: welke positie neemt Groningen in, in de grote energietransitie waar we met elkaar naar kijken? Er is een enorme belangstelling over de vraag wat we hier in Groningen doen op dat vraagstuk. Welke positie nemen we in? Fossiele brandstoffen nemen af. Dat willen we ook met aardbevingen om ons heen en met vervuiling. Echter, kunnen we de energietransitie aan met de opgave die we hebben met waterstof? Vandaag is een grote Finse delegatie op bezoek geweest – een aantal van u was daar vandaag ook bij betrokken en gastheer geweest – omdat ze heel erg geïnteresseerd zijn in wat wij daarin doen. Dat doen we niet alleen. Dat doen we met Oldenburg – met wie we een stedenband hebben – met Bremen, met Hamburg, met de Scandinavische landen. Afgelopen zondagavond zat ik met de nieuwe Duitse ambassadeur om tafel, die kijkt: wat doet Groningen? Dat is de energietransitie. Dan kijken we natuurlijk naar – iets waar we van oudsher ook heel erg bij betrokken zijn – onze positie van de universiteit, het UMCG, de ziekenhuizen om ons heen die kijken hoe we gezond ouder worden; het hele programma rond healthy aging. Ook daar zijn enorme opgaven die we de afgelopen jaren hebben gemerkt en gezien. Als ik twee jaar geleden in deze raad had gezegd: over twee jaar heeft iedereen een mobiele telefoon met een app daarop, die iets zegt over zijn gezondheid, dan had u aan mijn mentale gezondheid getwijfeld. Nu hebben we allemaal een app, die geeft ons informatie, niet alleen over onszelf, maar ook over een aantal mensen die we in de afgelopen uren of dagen hebben ontmoet. Dat kunnen we als bedreigend ervaren, maar we kunnen ook gaan denken: welke kansen biedt dat om mensen op afstand van Groningen gezond te houden? Het aantal huisartsen neemt namelijk niet toe, maar misschien dat dit een middel is –als we het verder goed gaan uitrollen – waar enorme kansen zitten, mondiaal ook, om mensen gezond te houden zonder dat de directe zorg, zonder dat de huisarts of wie dan ook, direct in de nabijheid is. Dat willen we niet, maar misschien is het wel een antwoord op die grote mondiale opgave waar we met elkaar voor staan.

00:18:08

Voorzitter: Die stad van mijn grootouders van 1920, honderd jaar geleden, is inmiddels – als iedereen zich netjes zou inschrijven – de vijfde stad van Nederland. Toen niet. We moeten wel nadenken met elkaar over de vraag, wat betekent dat? In ieder geval betekent het in mijn optiek, dat we niet kunnen doen alsof we dat niet zijn, want er wordt naar ons gekeken. Er wordt op ons gelet, er worden vragen aan ons gesteld. Er zijn verwachtingen om ons heen. Hoe gedraag je je als vijfde of zesde stad van Nederland met een universiteit, één van de beste academische ziekenhuizen van Nederland – of zelfs op Europese schaal – één van de beste universiteiten ter wereld, de beste Hanzehogeschool en een enorm goede mbo-omgeving? Hoe verhouden wij ons, niet alleen in deze stad tot onze inwoners en ook tot de mensen die misschien nog niet eens geboren zijn, maar ook tot onze regio? Die regio is niet beperkt tot de directe omgeving van Groningen. Die strekt zich veel verder uit. Dat is Noord-Duitsland, daarom hebben we die memorandum of understanding met Bremen en

Hamburg. We zijn de tweede stad als het gaat om de digitale infrastructuur. Dat geeft enorme mogelijkheden om op het gebied van energietransitie, op het gebied van gezond ouder worden, op het gebied van die landbouwtransitie enorm veel te betekenen, maar dan moeten we het wel doen. Als we zeggen, waar staan we ongeveer met de toekomstagenda 2030, dan hoop ik dat u zich de komende tijd realiseert, dat dat nog maar zesennegentig maanden zijn. Afgezet naar het aantal werkweken moeten we de hand aan de ploeg slaan en heel veel doen. Heel veel doen. U vandaag met uw familie, met uw kennissen, zet daar vandaag weer een stap in, maar denk niet dat het een kleine stap is. Denk niet, ach het valt wel mee, want de opgaven die we hebben, zijn heel groot. Daar moeten we met elkaar de komende tijd enorm aan werken. Het is ook een enorm voorrecht om dat te mogen doen. Als ik vanuit mijn hart mag spreken, vanuit de rol die ik heb in dat geheel, dan zijn er drie dingen die ik u mee wil geven voor het werk wat u de komende tijd gaat doen. In de eerste plaats: vergeet niet waar je vandaan komt. Bij mijn werk heb ik elke dag toch het beeld van mijn grootouders voor ogen. Zij hebben me normen en waarden meegegeven, die ik probeer – met vallen en opstaan – elke dag in mijn werk tot uitdrukking te laten komen. Vergeet niet waar je vandaan komt. Het tweede is: wees dienstbaar. Begrijp als raadslid, als wethouder, als burgemeester: je bent er nooit voor jezelf. Je vervult een ambt, een hoog ambt, een heel hoog ambt, met een grote verantwoordelijkheid voor de inwoners van onze stad en onze regio. Het ambt in zichzelf heeft ook waarde; alles wat je doet, alles wat je uitdraagt. Het derde wat ik u wil meegeven is: wie verder wil kijken, kan beter op de schouders van zijn voorganger gaan staan, dan op de tenen. Dat wil ik u meegeven.

00:22:47

Voorzitter: De kiezer heeft gesproken, maar te weinig kiezers hebben gesproken. Dat vinden we eigenlijk allemaal. De opkomst bij de gemeenteraadsverkiezingen was ongeveer 54 procent. Dat betekent dat zo een 90.000 Groningers niet gestemd hebben. Er zijn plekken in onze stad, in onze gemeente, waar slechts één op de vijf kiezers naar de stembus is gegaan. Onze informateur heeft in ieder geval nu al de opdracht gekregen om heel nadrukkelijk te kijken naar de relatie tussen de lokale overheid en de inwoners. Het werken aan die relatie, gevoed door wat u beschouwt als uw opgave, moet een constante zijn in deze hele raadsperiode en dan vooral natuurlijk in de wijken en dorpen, waar de opkomst zo laag was. Dat wordt een grote opgave, niet alleen voor de partijen die straks het college gaan vormen, maar ik denk voor ons allemaal. Ik denk dat we ook voor de zomer nog eens een keer bij elkaar moeten komen om na te denken over, hoe gaan we dat percentage omhoog brengen, want we hebben zoveel te doen. Gelukkig wordt die verantwoordelijkheid ook heel breed gevoeld. Dat bleek ook toen Mirjam Wijnja aan het eind van het duidingsdebat de bovendrijvende thema's probeerde te vangen. Naast klimaat en woningcrisis kwamen de tweedeling en de bestrijding van de ongelijkheid in onze gemeente, het wijk- en dorpsgericht werken, de verbinding in tijden van polarisatie, de betrokkenheid van de inwoners en zeggenschap over de democratisering en natuurlijk – dat vergat ze – de veiligheid. Dat komt wel vaker voor, als iets heel natuurlijk is, dan denk je, daar kan ik overheen kijken, maar zo een stoeptegels merk je pas op, als die loszit. Je merkt het pas, als je erover struikelt. Ik heb zomaar het vermoeden, dat ze het nu genoteerd heeft.

00:25:23

Voorzitter: Dames en heren, we hebben zoals gezegd een hele grote opgave en dat is

prachtig om aan te mogen werken. Ik ga ze hier niet herhalen, ik ga ze ook niet allemaal noemen, maar ik heb wel een woord laten vallen, waardoor het ook van belang is dat we dicht bij onze burgers staan, bij onszelf staan, want we zijn het zelf en dat heeft natuurlijk alles te maken met wat zich voordoet rondom de aardbevingen. Er is nog iets wat héél belangrijk is. Belangrijk is dat u ook heel goed let op het thuisfront. Evenzeer is het belangrijk, zeg ik tegen de mensen op de publieke tribune en die het langs andere weg meekrijgen, dat u let op het raadslid, want ze hebben het megadruk. Dat hebben we gisteren weer gehoord. Het is heel hard werken en soms, door de sociale media en wat daar verschijnt, is het ook niet altijd even leuk. Ik hoop en ik wens u toe, dat u elkaar vasthoudt thuis en de familie, want het is ongelofelijk belangrijk. Heb er soms begrip voor dat hij of zij toch weer een avond op stap is of dat het weekend wat u gepland had, er anders uitziet -

00:27:30

Voorzitter: Af en toe hapert de techniek, maar gelukkig zijn er veel mensen om u heen die daar goed voor zorgen.

00:28:05

Voorzitter: Er zijn nog twee dingen die ik in het bijzonder wil zeggen en dan gaan we snel over tot de installatie. Er zijn in onze gemeente gelukkig heel veel mensen die met heel veel vaardigheid en deskundigheid werken aan de opgaven van de stad en onze regio. Dat zijn de mensen van de griffie en de mensen van ons ambtelijk apparaat. Als we zien welke energie zij in de afgelopen periode bij de opvang van vluchtelingen weer los weten te maken, dan denk ik dat u niet alleen vandaag ongelooflijk trots mag zijn op het feit dat u hier geïnstalleerd wordt, maar dat u ook werkt in een omgeving en met mensen, waar u heel veel plezier van gaat ondervinden. Onze stadsdichter dichtte gisteren over de werkwijze onderling, waarin de inhoud hard mocht blijven en de omgang met elkaar zacht bleef en dat wens ik u allemaal van harte toe. Dank u zeer.

2. Installatie van de nieuwbenoemde leden van de gemeenteraad

00:29:30

Voorzitter: Dan gaan wij over tot de installatie van de nieuwbenoemde leden van de gemeenteraad. Dat gaat als volgt. Ik lees straks eerst de tekst voor van de eed en dan de belofte. Het verzoek is om tijdens het afleggen allemaal te staan, omdat het toch een bijzonder moment is. Ik zal de eed voorlezen. Daarna roep ik uw naam af en het verzoek is om mij dan na te zeggen: zo waarlijk helpe mij God almachtig. Daarna komt de belofte. Ik zal de tekst van de belofte voorlezen, vervolgens uw naam en het verzoek is dan mij na te zeggen: dat verklaar en beloof ik. Als de familie het leuk vindt om dat prachtige moment even te fotograferen, dan mag dat natuurlijk. Het is verder allemaal, hoewel een formeel moment, dan altijd een beetje een informeel zootje. Het is echter wel een heel belangrijk moment voor u allemaal, dus ik gun u dat van harte. Als u dus zegt, ik kom even hier staan, dan moet u dat vooral doen. Het verzoek is om ook de microfoon te gebruiken, omdat we het moment ook moeten kunnen vastleggen. U moet dus even checken of u bent ingelogd met uw pasje. Dat gaat aan de linkerhand, maar het biedt, zoals u weet, geen garantie dat het altijd goed gaat. Dat gaat vast en zeker straks in de nieuwe raadzaal allemaal vlekkeloos. Zijn daar nog vragen over? Ja, er zijn wethouders die niet weten hoe het microfoonsysteem werkt voor 'gewone' raadsleden, maar er is vast wel iemand ter linker- of ter rechterzijde die u daarbij wil helpen. Kan mevrouw Bloemhoff enige assistentie krijgen?

00:35:23

Voorzitter: Op hoop van zegen, dat het gaat lukken.

00:35:34

Voorzitter: Zoals gezegd, wij beginnen met het afleggen van de eed.

00:35:43

Voorzitter: De eed luidt: ik zweer dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik zweer dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk, enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van de raad naar eer en geweten zal vervullen.

00:36:29

Voorzitter: Ik verzoek u allemaal te gaan staan.

00:36:32

Voorzitter: Ik verzoek u, als ik uw naam genoemd heb, de microfoon in te drukken. Ja, ga maar hier staan, dan kunt u uw geliefden ... Kom maar hier staan.

00:37:04

Voorzitter: Zet de kinderen er maar tussen. Het is allemaal goed.

00:37:13

Voorzitter: Ga maar naar papa of mama. Je mag ook op tafel staan voor één keer. Thuis mag dat niet – dat dacht ik tenminste bij de meesten – Jullie blijven gewoon achter je kathedr. Ik verzoek u dus op het moment dat ik uw naam opnoem, om even de knop in te drukken. Als dat niet meer lukt, dan roept u het maar heel hard en dan noteren we het alsnog. Wij gaan over tot de eedaflegging. Jalt de Haan.

00:37:50

De heer De Haan: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

00:37:54

Voorzitter: Inge Jongman.

00:37:56

Mevrouw Jongman: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

00:37:59

Voorzitter: Sten Wennink.

00:38:00

De heer Wennink: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

00:38:04

Voorzitter: Mirjam Gietema.

00:38:07

Mevrouw Gietema: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

00:38:09

Voorzitter: Maria Martinez Doubiani.

00:38:12

Mevrouw Martinez Doubiani: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

00:38:14

Voorzitter: Leendert van der Laan.

00:38:16

De heer Van der Laan: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

00:38:20

Voorzitter: Amrut Sijbolts.

00:38:23

De heer Sijbolts: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

00:38:25

Voorzitter: Ietje Jacobs.

00:38:28

Mevrouw Jacobs: Zo waarlijk helpe mij God almachtig.

00:38:30

Voorzitter: Dank u zeer. Dan gaan wij naar de belofte.

00:38:34

Voorzitter: Die luidt: ik verklaar dat ik, om tot lid van de raad benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en beloof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk, enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik beloof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van de raad naar eer en geweten zal vervullen.

00:39:15

Voorzitter: Ik verzoek u, als ik uw naam noem, mij na te zeggen: dat verklaar en beloof ik.
Mirjam Wijnja.

00:39:27

Mevrouw Wijnja: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:28

Voorzitter: Jeffrey van Hoorn.

00:39:29

De heer Van Hoorn: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:32

Voorzitter: Ceciel Nieuwenhout.

00:39:35

Mevrouw Nieuwenhout: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:36

Voorzitter: Benni Leemhuis.

00:39:38

De heer Leemhuis: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:40

Voorzitter: Elte Hillekens.

00:39:41

Mevrouw Hillekens: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:43

Voorzitter: Hans Sietsma.

00:39:45

Hans Sietsma: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:46

Voorzitter: Femke Folkerts.

00:39:48

Mevrouw Folkerts: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:50

Voorzitter: Justine Jones.

00:39:52

Mevrouw Jones: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:54

Voorzitter: Sophie Middelhuis.

00:39:55

Mevrouw Middelhuis: Dat verklaar en beloof ik.

00:39:57

Voorzitter: Carine Bloemhoff.

00:39:59

Mevrouw Bloemhoff: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:01

Voorzitter: Julian Bushoff.

00:40:03

De heer Bushoff: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:05

Voorzitter: Rik van Niejenhuis.

00:40:06

De heer Van Niejenhuis: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:08

Voorzitter: Rozemarijn Gierkink.

00:40:11

Mevrouw Gierkink: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:13

Voorzitter: Joren van Veen.

00:40:14

De heer Van Veen: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:17

Voorzitter: Els van der Weele.

00:40:21

Mevrouw Van der Weele: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:23

Voorzitter: Tom Rustebiel.

00:40:24

De heer Rustebiel: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:26

Voorzitter: Jim Lo-A-Njoe.

00:40:27

De heer Lo-A-Njoe: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:29

Voorzitter: Andrea Poelstra-Bos.

00:40:32

Mevrouw Poelstra-Bos: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:33

Voorzitter: Jimmy Dijk.

00:40:34

De heer Dijk: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:37

Voorzitter: Daan Brandenbarg.

00:40:39

De heer Brandenbarg: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:40

Voorzitter: Hans de Waard.

00:40:41

De heer De Waard: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:44

Voorzitter: Floor Mertens.

00:40:46

Mevrouw Mertens: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:49

Voorzitter: Rik Heiner.

00:40:50

De heer Heiner: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:54

Voorzitter: Elisabeth Akkerman.

00:40:55

Mevrouw Akkerman: Dat verklaar en beloof ik.

00:40:57

Voorzitter: Kirsten de Wrede.

00:41:01

Mevrouw De Wrede: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:03

Voorzitter: Wesley Pechler.

00:41:04

De heer Pechler: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:06

Voorzitter: Terence van Zoelen.

00:41:08

De heer Van Zoelen: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:10

Voorzitter: Janette Bosma.

00:41:12

Mevrouw Bosma: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:14

Voorzitter: Etkin Armut.

00:41:16

Mevrouw Armut: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:17

Voorzitter: Yanet Menger.

00:41:22

Mevrouw Menger: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:23

Voorzitter: Mariska Sloot.

00:41:26

Mevrouw Sloot: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:28

Voorzitter: Hans Moerkerk.

00:41:31

De heer Moerkerk: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:32

Voorzitter: Steven Bosch.

00:41:33

De heer Bosch: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:36

Voorzitter: Mirte Goodijk.

00:41:38

Mevrouw Goodijk: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:40

Voorzitter: Karoline de Groot.

00:41:42

Mevrouw De Groot: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:43

Voorzitter: Dennis Ram.

00:41:44

De heer Ram: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:47

Voorzitter: Evelien Bernabela.

00:41:50

Mevrouw Bernabela: Dat verklaar en beloof ik.

00:41:53

Voorzitter: Iemand vergeten? Dan mag ik u allen van harte feliciteren met uw benoeming en heel veel gelukwensen.

- **Bijdrage stadsdichter Myron Hamming**

00:43:05

Voorzitter: Eén van de mooie beslissingen van vorige gemeenteraden is, dat wij een stadsdichter in ons midden hebben en die heeft gisteren een paar hele mooie woorden gesproken, waar ik net al uit mocht citeren. Voor uw inspiratie, Myron, ga je gang.

00:44:00

Stadsdichter Myron Hamming: Gisteren stond ik hier ook en dat was een tekst over een groot deel van jullie. Nu zie ik ook een aantal nieuwe gezichten. Jullie, heel erg gefeliciteerd. Ik zou heel graag een verhaal of een brief aan mezelf willen voorlezen, wat voor mij maar een perfecte weerspiegeling is van een sprong in het diepe, een droom die ik had die heeft mogen uitkomen. Dat is ook de reden dat ik hier vandaag weer mag staan. Ik hoop dat dit begin, wat ik hier voor mezelf heb beschreven, iets aan jullie kan meegeven voor de komende jaren. Ik hoop dat het jullie mag raken.

00:44:51

Stadsdichter Myron Hamming: Myron, luister. Het is leuk dat je schrijft, maar doe het voor erbij. Het is leuk dat je staat op podia, maar doe het voor erbij. Het is niet dat we niet in je geloven. Begrijp ons niet verkeerd, we hebben het beste met je voor, maar zeg nou zelf, hoe groot is de kans? Hoe groot is de kans dat je het maakt, dat je er een brood mee zult verdienen. Het wordt zo langzamerhand tijd dat je aan je toekomst denkt. Luister nou jongen, luister nu naar ons, wij hebben het allemaal meegemaakt. We hebben bij elkaar

meer dan een eeuw aan lessen en kennis tot je beschikking, dus luister wanneer we zeggen: het is leuk dat je schrijft, maar doe het voor erbij. Je kunt alles worden wat je wil, maar wordt nu eerst eens jezelf. Denk nou eens na, het is na jaren niet gebeurd en dat is het nog steeds niet. Stop met dat naïeve gedrag! Wees eens realistisch. Geloof nou wat we zeggen, sommige latten zijn er niet om door jou gelegd te worden. Waarom droom je nu zo groot? Waarom zet je zo verschrikkelijk hoog in? Ben je soms vergeten dat je dyslectisch bent? Ben je soms vergeten dat je geen enkele Nederlands toets ooit gehaald hebt? Ben je soms vergeten, dat je een Cito-score van 516 had en begon op bbl. Aan wie heb jij nou iets te bewijzen. Wil je echt het leven van een dyslectische dichter leiden? Denk je echt dat een stad kiest voor een dyslectische stadsdichter. We willen je niet zien vallen, Myron. Nee, we willen je niet zien vallen, Myron. We hebben het beste met je voor en geloof ons alsjeblieft, wanneer we zeggen: van dichten kun je niet leven. Ik bleef even stil. Ik rechtte mijn rug en zei: blijven kijken. Deze woorden, deze zinnen, deze brief is niet voor mij geschreven. Deze brief is voor de mensen die mij lieten zien wat ik maar niet voor ogen kreeg. Deze brief, deze brief is voor de mensen die mij lieten zien dat de wereld niet enkel aan mijn voeten ligt. Hij ligt ook open, wagenwijd. Zij lieten me zien dat er nog zoveel staat te wachten en wellicht, wellicht nog veel meer te gebeuren, want ja, ik wist dat ik van een ver zou moeten komen en ik weet ook heus wel, ik weet ook heus wel, dat ik makkelijk ben af te leiden en ik weet dat ik chaotisch ben, maar ik weet nu ook waarvoor ik bestemd ben. Dit is mijn pad, mijn weg, mijn droom, ik droeg 'm al die tijd en draag 'm nog steeds, want ik hoop dat je dit beseft, ik hoop dat je dit geen moment vergeet. Er is niets zo belangrijk, als dat jij jezelf een droom om te leven geeft en dat er soms, heel soms, niets anders opzit dan jezelf vertellen, een man die slecht scoort, slechts zijn stappen zet in sporen van een ander, zal nooit een eigen droom dromen, laat staan één leven. Of een man die enkel meedeint op de sferen van zijn omgeving zal nooit een eigen plek kennen, laat staan trachten één te vinden. Want wat heb je aan een brede borst, als je niet weet hoe je een rug moet rechte? Ik weet niet hoe donker en diep de val is, waarin ik kijk, maar ik weet dat ik stijgen wil. Ik weet dat ik stijgen wil en pas zal landen bij beter leven. Daar zal ik iets moeten zeggen. Daar zal ik mijn stem moeten laten klinken, als die van een man die nog dromen durft, want alleen daar en verder dan lang geleden, durfde ik nog te dromen. Zonder enig haperen kwam ik mezelf tegen. Telkens weer wist ik een droom te vinden, telkens weer. In plaats van te wachten op nog te vallen avonden, te wachten op de momenten dat mijn hoofd het kussen wederom raakte, legde ik een stip aan de verste horizon die ik maar vinden kon. Ik klom, ik klom tot het moment dat ik niet verder klimmen kon. Ik ging zo onvoorstelbaar hoog tot meters boven de hoogste toppen. Zo liet ik geen zon meer ondergaan. Geen dag, geen dag liet ik zich meer verschalken door de nacht dat ik mijn doel bereikt had. Steeds weer, steeds weer één stap dichterbij één van mijn dromen. Dat bleek telkens genoeg en daarom sta ik hier, spreek ik hier, omdat ik weet dat ook jij daar staat. Dat ook jij aan het klimmen bent en dat we aankomen met geheven borst en bulkende stemmen. Met onze longen vol. Het hart nog onstuimig van een droom die je wist te dragen, want met iedere slag, met iedere pomp, met iedere puls van het hart, dat te lang stil, vertellen wij onszelf: wie je ook bent, wat je ook doet, het begint altijd bij het blind vertrouwen op je sprong in het diepe en de dag die altijd weer kwam na deze. Dus mocht je het te weinig, te lang geleden of nog nooit tegen jezelf hebben gezegd, hoor mij dan bij deze: het lef dat je gisteren had – ja, het lef dat je gisteren had – zal ook morgen nog wezen. Kijk naar je dromen in de verste verte. Leg latten zo

voorstelbaar hoog, ga verder dan je stip aan de horizon. Met je vingers in je oren voor de ruis van het alledaagse, hoop ik niet dat je dit vergeet. Er is niets zo belangrijk als dat jij jezelf een droom om te leven geeft. Gefeliciteerd.

00:51:01

Voorzitter: Dank je wel, vriend.

00:51:07

Voorzitter: Durf te dromen. Droom! Ik sluit de vergadering. Dank u zeer.